

REPUBLIKA HRVATSKA
Visoki trgovački sud Republike Hrvatske
Berislavićeva 11, Zagreb

Poslovni broj: 11 PŽ-2934/2018-4

U I M E R E P U B L I K E H R V A T S K E

P R E S U D A
I
R J E Š E N J E

Visoki trgovački sud Republike Hrvatske, u vijeću sastavljenom od sudaca Dubravke Zubović, predsjednice vijeća, Nevenke Marković, sutkinje izvjestiteljice i dr. sc. Srđana Šimca, člana vijeća, u pravnoj stvari 1. tužitelja RAZVOJ ZEMLJIŠTA KUPINEC d.o.o., Zagreb, Radnička cesta 52, OIB 81244444320 i 2. tužitelja RAZVOJ ZEMLJIŠTA JUGOISTOČNA EUROPA 2 d.o.o., Zagreb, Radnička cesta 52, OIB 34268554227, koje zastupa punomoćnica Slađana Rajačić Grof, odvjetnica u Zagrebu, Žednički put 8, protiv tuženika TOMISLAVA RADOŠA, Zagreb, Gračanski Mihaljevac 2/d, OIB 96118819751, kojeg zastupaju punomoćnici, odvjetnici u Odvjetničkom društvu Mamić Perić Reberski Rimac d.o.o., Zagreb, Ivana Lučića 2a, radi utvrđenja ništetnim predugovora i isplate, odnosno podredno radi poništenja predugovora i isplate, odlučujući o tuženikovoj žalbi protiv presude Trgovačkog suda u Zagrebu, Stalne službe u Karlovcu poslovni broj P-1941/2016 od 9. ožujka 2018., u sjednici vijeća održanoj 29. listopada 2019.

presudio je

Preinačuje se presuda Trgovačkog suda u Zagrebu, Stalne službe u Karlovcu poslovni broj P-1941/2016 od 9. ožujka 2018. u točki I., II., III. izreke, u dijelu točke IV. izreke kojim je tuženiku naloženo naknaditi prvotuzitelju trošak parničnog postupka u iznosu od 928.951,35 kn i dijelu točke V. izreke kojim je tuženiku naloženo naknaditi drugotuzitelju trošak parničnog postupka u iznosu od 1.472.291,00 kn i sudi:

I. Odbija se kao neosnovan tužbeni zahtjev kojim se utvrđuje da je ništetan i bez pravnog učinka Predugovor o prijenosu i stjecanju poslovnih udjela sklopljen dana 3. prosinca 2009. između tuženika Tomislava Radoša, Zagreb, Gračanski Mihaljevac 2/d, kao prenositelja poslovnog udjela, i drugotuzitelja Razvoj Zemljišta Jugoistočna Europa 2 d.o.o., Zagreb, Radnička cesta 52, kao stjecatelja poslovnog udjela, koji je solemniziran dana 5. prosinca 2009. od strane javnog bilježnika Anice Hukelj iz Zagreba pod brojem OV-16795/09.

II. Odbija se kao neosnovan tužbeni zahtjev kojim se utvrđuje se da je ništetan i bez pravnog učinka Predugovor o prijenosu i stjecanju poslovnih udjela sklopljen 27. travnja 2010. između tuženika Tomislava Radoša, Zagreb, Gračanski Mihaljevac 2/d, kao prenositelja poslovnog udjela, i prvotuzitelja Razvoj Zemljišta Kupinec d.o.o., Zagreb, Radnička cesta 52, kao stjecatelja poslovnog udjela, koji je solemniziran 27. travnja 2010. od strane javnog bilježnika Anice Hukelj iz Zagreba pod brojem OV-5591/10.

III. Odbija se kao neosnovan tužbeni zahtjev kojim se nalaže se tuženiku Tomislavu Radošu, Zagreb, Gračanski Mihaljevac 2/d, platiti prvotužitelju Razvoj Zemljišta Kupinec d.o.o., Zagreb, Radnička cesta 52, iznos od 4.676.892,00 kn sa zakonskim zateznim kamata do 31. srpnja 2015. po stopi određenoj uvećanjem eskontne stope Hrvatske narodne banke koja je vrijedila zadnjeg dana polugodišta koje je prethodilo tekućem polugodištu za pet postotnih poena, a od 1. kolovoza 2015. do isplate po stopi određenoj uvećanjem prosječne kamatne stope na stanja kredita odobrenih na razdoblje dulje od godine dana nefinancijskim trgovačkim društvima izračunate za referentno razdoblje koje prethodi tekućem polugodištu za tri postotna poena, tekućima na iznos od 2.911.892,00 kn od 30. travnja 2010. do isplate i na iznos od 1.765.000,00 kn od 12. srpnja 2010. do isplate, i kojim se nalaže tuženiku Tomislavu Radošu, Zagreb, Gračanski Mihaljevac 2/d, platiti drugotužitelju Razvoj Zemljišta Jugoistočna Europa 2 d.o.o., Zagreb, Radnička cesta 52, iznos od 10.600.000,00 kn sa zakonskim zateznim kamata prema navedenoj stopi tekućima na taj iznos od 24. prosinca 2009. do isplate, sve u roku od 8 dana.

IV. Odbija se kao neosnovan zahtjev prvotužitelja Razvoj Zemljišta Kupinec d.o.o., Zagreb, Radnička cesta 52, za naknadu troška parničnog postupka u iznosu od 928.951,35 kn sa zakonskim zateznim kamata tekućima od 9. ožujka 2018. do isplate po stopi određenoj uvećanjem prosječne kamatne stope na stanja kredita odobrenih na razdoblje dulje od godine dana nefinancijskim trgovačkim društvima izračunate za referentno razdoblje koje prethodi tekućem polugodištu za tri postotna poena, u roku od 8 dana.

V. Odbija se kao neosnovan zahtjev drugotužitelja Razvoj Zemljišta Jugoistočna Europa 2 d.o.o., Zagreb, Radnička cesta 52, za naknadu troška trošak parničnog postupka u iznosu od 1.472.291,00 kn sa zakonskim zateznim kamata tekućima od 9. ožujka 2018. do isplate po stopi određenoj uvećanjem prosječne kamatne stope na stanja kredita odobrenih na razdoblje dulje od godine dana nefinancijskim trgovačkim društvima izračunate za referentno razdoblje koje prethodi tekućem polugodištu za tri postotna poena, u roku od 8 dana.

VI. Nalaže se prvotužitelju naknaditi tuženiku trošak parničnog postupka u iznosu od 573.014,48 kn (petstosedamdesettrisućečetnaest kuna i četrdesetosam lipa).

VII. Nalaže se drugotužitelju naknaditi tuženiku trošak parničnog postupka u iznosu od 1.249.330,64 kn (milijundvjestočetdesetdevettisućatristotrideset kuna i šezdesetčetiri lipe).

VIII. Odbija se kao neosnovan tuženikov zahtjev za naknadu troška parničnog postupka u iznosu od 383.672,77 kn (tristoosamdesettrisućešestosedamdesetdvije kune i sedamdesetsedam lipa).

r i j e š i o j e

Odbacuje se kao nedopuštena tuženikova žalba podnesena protiv presude Trgovačkog suda u Zagrebu, Stalne službe u Karlovcu poslovni broj P-1941/2016 od 9. ožujka 2018., u dijelu točke IV. izreke kojim je odbijen zahtjev prvotužitelja za naknadu troška parničnog postupka u iznosu od 456.980,15 kn, te u dijelu točke V. izreke kojim je odbijen zahtjev drugotužitelja za naknadu troška parničnog postupka u iznosu od 744.146,50 kn.

Obrazloženje

Presudom Trgovačkog suda u Zagrebu, Stalne službe u Karlovcu poslovni broj P-1941/2016 od 9. ožujka 2018. u točki I. izreke utvrđeno je da je ništetan i bez pravnog učinka Predugovor o prijenosu i stjecanju poslovnih udjela sklopljen 3. prosinca 2009. između tuženika, kao prenositelja poslovnog udjela, i drugotužitelja, kao stjecatelja poslovnog udjela, koji je solemniziran 5. prosinca 2009. od strane javnog bilježnika Anice Hukelj iz Zagreba pod brojem OV-16795/09. Točkom II. izreke utvrđeno je da je ništetan i bez pravnog učinka Predugovor o prijenosu i stjecanju poslovnih udjela sklopljen 27. travnja 2010. između tuženika, kao prenositelja poslovnog udjela, i prvotužitelja, kao stjecatelja poslovnog udjela, koji je solemniziran 27. travnja 2010. od strane javnog bilježnika Anice Hukelj iz Zagreba pod brojem OV-5591/10. Točkom III. izreke naloženo je tuženiku platiti prvotužitelju iznos od 4.676.892,00 kn sa zakonskim zateznim kamatama, tekućima na iznos od 2.911.892,00 kn od 30. travnja 2010. do isplate i na iznos od 1.765.000,00 kn od 12. srpnja 2010. do isplate, te je naloženo tuženiku platiti drugotužitelju iznos od 10.600.000,00 kn sa zakonskim zateznim kamatama prema navedenoj stopi tekućima na taj iznos od 24. prosinca 2009. do isplate. Točkom IV. izreke naloženo je tuženiku naknaditi prvotužitelju trošak parničnog postupka u iznosu od 928.951,35 kn sa zakonskim zateznim kamatama tekućima od 9. ožujka 2018. do isplate a odbijen je zahtjev prvotužitelja za naknadu troška parničnog postupka u iznosu od 456.980,15 kn. Točkom V. izreke naloženo je tuženiku naknaditi drugotužitelju trošak parničnog postupka u iznosu od 1.472.291,00 kn sa zakonskim zateznim kamatama tekućima od 9. ožujka 2018. do isplate, a odbijen je zahtjev drugotužitelja za naknadu troška parničnog postupka u iznosu od 744.146,50 kn.

Iz obrazloženja prvostupanjske odluke proizlazi da je sud ocijenio da tužitelji osnovano ističu da su Predugovor o prijenosu i stjecanju poslovnih udjela od 3. prosinca 2009. i Predugovor o prijenosu i stjecanju poslovnih udjela od 27. travnja 2010. ništetni i bez pravnog učinka, jer za sklapanje tih Predugovora nije postojala suglasnost skupštine društva drugotužitelja za Predugovor od 3. prosinca 2009., odnosno suglasnost skupštine društva prvotužitelja za Predugovor od 27. travnja 2010., koja suglasnost je uvjet za njihovu valjanost u smislu odredbe čl. 441. st. 1. t. 10. Zakona o trgovačkim društvima („Narodne novine“ broj: 111/93, 34/99, 52/00 – Odluka USRH, 118/03, 107/07, 146/08, 137/09, 125/11, 111/12, 68/13 i 110/15; dalje: ZTD-a), jer da je riječ o pravnim poslovima temeljem kojih prvotužitelj i drugotužitelj plaćaju protuvrijednost koja je viša od vrijednosti petine temeljenog kapitala svakog od ta dva društva. S obzirom na to da je nesporno da je tuženik primio od prvotužitelja iznos od 4.676.892,00 kn, a od drugotuženika iznos od 10.600.000,00 kn temeljem ništetnih Predugovora, sud je naložio tuženiku vratiti tužitelja navedene iznose.

O troškovima postupka prvostupanjski sud je odlučio primjenom odredbe čl. 154. st. 1. i 155. Zakona o parničnom postupku („Narodne novine“ broj: 53/91, 91/92, 58/93, 112/99, 129/00, 88/01, 117/03, 88/05, 2/07, 84/08, 123/08, 57/11, 148/11, 25/13 i 89/14; dalje: ZPP), te na temelju odgovarajućih odredbi Tarife o nagradama i naknadi troškova za rad odvjetnika („Narodne novine“ broj 142/12) kao i Zakona o sudskim pristojbama („Narodne novine“ broj: 74/95, 57/96, 137/02 i 125/11) i Tarifu sudskih pristojbi.

Protiv presude žalbu je podnio tuženik, zbog bitne povrede odredaba parničnog postupka, pogrešno i nepotpuno utvrđenog činjeničnog stanja i pogrešne primjene materijalnog prava. Presudu pobija u cijelosti. U žalbi ukazuje na počinjenu povredu iz

odredbe čl. 354. st. 2. t. 11. ZPP-a, koju vidi i tome što se prvostupanjski sud u obrazloženju presude pozvao na navode navedene u obrazloženju „rješenja“. Ističe da je odlučna činjenica za ocjenu osnovanosti tužbenog zahtjeva je li skupština prvotuzitelja i skupština drugotuzitelja dala suglasnost za sklapanje predmetnih Predugovora, da je prvostupanjski sud tu činjenicu utvrdio isključivo cijeneći vjerodostojnost iskaza saslušanih svjedoka. Smatra da Zakonom o trgovačkim društvima nije predviđen oblik ni sadržaj odluka skupštine društava s ograničenom odgovornošću. Ukazuje na to da iz izvedenih dokaza proizlazi da tuženik nije bio u mogućnosti dostaviti odluku skupština tužitelja, jer su upravo tužitelji kontrolirali postoji li takva odluka, gdje se nalazi i hoće li biti dostavljena u spis. Smatra da su takve suglasnosti postojale jer u prilog tome govore i postupeci tužitelja, a smatra da je tu činjenicu dokazao i ispravama priloženim spisu koje sud nije cijenio prilikom donošenja odluke. Navodi da iz iskaza svjedoka Sveina Gustava Hovlna proizlazi da su tužitelji s tuženikom vodili pregovore o cijeni, te a je odredbom čl. 251. Zakona o obveznim odnosima („Narodne novine“ broj 35/05 i 41/08; dalje: ZOO) propisano da strana koja je pregovarala i prekinula pregovore protivno načelu savjesnosti i poštenja odgovara drugoj strani za štetu koju je time prouzročila. Ukoliko je prvostupanjski sud utvrdio da tužitelji nisu imali suglasnost skupštine za sklapanje predugovora, smatra da su odgovorni za naknadu štete tuženiku temeljem odredbe čl. 251. ZOO-a. Ukazuje na nevjerodostojnost iskaza zastupnika po zakonu tužitelja, smatra da je sud ocjeni dokaza postupao pristrano, te da iz izvedenih dokaza proizlazi da su skupštine društava tužitelja dale suglasnost na sklapanje Predugovora. Spori odluku o trošku, te ističe da je sud pogrešno primijenio odredbu Tbr. 36. st. 1. Tarife, jer je tužitelje zastupao isti odvjetnik, a zahtjeve za naknadom troška postavili su odvojeno, svaki u punom iznosu. Predlaže odluku preinačiti, podredno, ukinuti ju i predmet vratiti prvostupanjskom sudu na ponovno suđenje. Traži naknadu troška sastavljanja žalbe i sudske pristojbe na žalbu u ukupnom iznosu od 165.890,63 kn.

Odgovor na žalbu nije podnesen.

Žalba je djelomično nedopuštena, a djelomično je osnovana.

Tuženik nema pravnog interesa za podnošenje žalbe protiv dijela točaka IV. i V. izreke presude kojima su odbijeni zahtjevi prvotuzitelja i drugotuzitelja za naknadu troška parničnog postupka, stoga je na temelju odredbe čl. 367. st. 1. ZPP-a u tom dijelu tužnikovu žalbu valjalo odbaciti kao nedopuštenu, a zbog čega je odlučeno kao u izreci ovog rješenja.

Presuda je ispitana u pobijanom dijelu u granicama razloga navedenih u žalbi sukladno čl. 365. st. 2. Zakona o parničnom postupku („Narodne novine“ broj: 148/11-pročišćeni tekst, 25/13, 89/14 i 70/19; dalje: ZPP) i pazeći po službenoj dužnosti na bitne povrede odredaba parničnog postupka iz čl. 354. st. 2. t. 2., 4., 8., 9., 11., 13. i 14. ZPP-a, kao i na pravilnu primjenu materijalnog prava.

Neosnovano tuženik bitnu povredu iz odredbe čl. 354. st. 2. t. 11. ZPP-a nalazi u tome što je sud u obrazloženju presude (str. 37. spisa) pozivajući se na svoje prije iznesene navode o iskazu svjedoka naveo da se poziva na navode iz „rješenja“, umjesto presude. Radi se o očitoj pogreški koja ne predstavlja povredu odredbi parničnog postupka.

Neosnovano tuženik presudu pobija navodeći kao razlog povredu odredaba parničnog postupka koja se sastoji u tome da sud nije proveo postupak bez odugovlačenja, sa što manje

troškova i onemogućavanjem zlouporabe procesnih ovlaštenja. Sud sukladno odredbi čl. 220. st. 2. ZPP-a odlučuje koje će od predloženih dokaza izvesti radi utvrđivanja odlučnih činjenica, te isto savjesno i brižljivo ocjenjuje svaki dokaz zasebno i sve dokaze zajedno. Tuženik nije u žalbi obrazložio kako bi eventualna povreda odredaba parničnog postupka, kao niti koja konkretno, utjecala na pravilnost i zakonitost pobijane odluke.

Iz spisa proizlazi da je predmet spora, prema tužbenom zahtjevu uređenom podneskom tužitelja od 12. srpnja 2012. (str. 313. spisa), utvrđenje ništetnosti Predugovora o prijenosu i stjecanju poslovnih udjela od 3. prosinca 2009., sklopljenog između tuženika, kao prenositelja poslovnog udjela, i drugotužitelja, kao stjecatelja poslovnog udjela, i Predugovora o prijenosu i stjecanju poslovnih udjela od 27. travnja 2010., sklopljenog između tuženika, kao prenositelja poslovnog udjela, i prvotužitelja, kao stjecatelja poslovnog udjela. Nadalje, tužitelji predlažu da sud naloži tuženiku da plati prvotužitelju iznos od 4.676.892,00 kn s pripadajućim zakonskim zateznim kamatama, te da naloži tuženiku da drugotužitelju plati iznos od 10.600.000,00 kn s pripadajućim zakonskim zateznim kamatama.

Tužitelji su postavili eventualno kumulirani tužbeni zahtjev kojim predlažu da sud donese presudu kojom se poništava Predugovor o prijenosu i stjecanju poslovnih udjela od 27. travnja 2010., te da mu naloži prvotužitelju platiti iznos od 4.676.892,00 kn s pripadajućim zakonskim zateznim kamatama, a drugotužitelju iznos od 10.600.000,00 kn s pripadajućim zakonskim zateznim kamatama.

Tužitelji smatraju da su sklopljeni Predugovori ništetni, podredno pobojni, jer o njihovom sklapanju nije odluku donijela skupština prvotužitelja i drugotužitelja, te se pozivaju na odredbu čl. 441. st. 1. t. 10. ZTD-a, kojim je propisano da skupština društva s ograničenom odgovornošću odlučuje o pitanjima određenim društvenim ugovorom, a osobito o sklapanju ugovora kojima društvo treba trajno steći stvari ili prava za neki svoj pogon za koje se plaća protuvrijednost koja je viša od vrijednosti petine temeljnog kapitala društva kao i o izmjeni takvih ugovora na teret društva, što je uvjet za njihovu valjanost, osim kada je riječ o stjecanju u ovršnom postupku, s time da se odluka o tome mora donijeti s većinom od tri četvrtine danih glasova.

Među strankama nije bilo sporno da su tužitelji društva osnovana u Republici Hrvatskoj, čiji je osnivač i jedini član društvo Emerging Europe Land Development AS (dalje: EELD AS) sa sjedištem u Norveškoj, Oslo, da je EELD AS 2009. iskazao interes za pregovore s tuženikom radi moguće kupnje zemljišta u Županji, te da je vezano uz iskazani interes dana 9. travnja 2009. sklopljen Ugovor između tuženika Tomislava Radoša, kao potencijalnog prenositelja, društva Strateški plan d.o.o. Zagreb, zastupanog po tuženiku, društva Verdispar International d.o.o., kao posrednika zastupanog po direktoru Eriku Mohoroviću i društva EELD AS, kao potencijalnog stjecatelja, zastupanog po specijalnom punomoćniku Eriku Mohoroviću.

Iz spisa proizlazi da je Ugovorom od 9. travnja 2009. ugovoreno ekskluzivno razdoblje u trajanju od osam tjedana, u kojem postoji zabrana pregovora na strani potencijalnog prenositelja Tomislava Radoša i društva Strateški plan d.o.o. Zagreb sa drugim strankama radi realizacije „Projekta Županja“ (čl. 2.2. Ugovora), time da je predviđena mogućnost produžetka ekskluzivnog razdoblja za daljnja četiri tjedna na zahtjev bilo koje strane, te je točkom 1.2. Ugovora utvrđeno da je posrednik 2. ožujka 2009. uputio

potencijalnom prenositelju Tomislavu Radošu dopis kojim je iskazao interes potencijalnog stjecatelja za realizaciju Projekta u poslovno – gospodarskoj zoni na ulazu u Županju, a koji se treba realizirati na nekretninama u vlasništvu društva Strateški plan d.o.o. Prema čl. 3. Ugovora od 9. travnja 2009. potencijalni stjecatelj provodi u vremenu trajanja ekskluzivnog razdoblja financijski, pravni i tehnički due diligence, a prema odredbi čl. 4.1. istog Ugovora u slučaju da potencijalni stjecatelj na temelju rezultata provedenog due diligence odluči steći 100% udjela u društvu Strateški plan d.o.o., potencijalni prenositelj obvezuje se s potencijalnim stjecateljem sklopiti predugovor/ugovor o prijenosu i stjecanju poslovnih udjela u tom društvu pod određenim uvjetima. Prema odredbi čl. 7.1. Ugovor se raskida protekom roka iz čl. 2.1. Ugovora (roka od osam tjedana od dana potpisa Ugovora, eventualno produženo za dodatna četiri tjedna na zahtjev bilo koje strane). Prema odredbi čl. 8.2. izmjene i dopune Ugovora moraju biti u pisanom obliku i potpisane od svih ugovornih strana kako bi bile važeće.

Budući da iz spisa proizlazi da Aneks ugovora 1. od 1. lipnja 2009. (str. 39. do 41. spisa), i Aneks ugovora 2. (str. 42. do 43. spisa), kojima se mijenjaju uvjeti i trajanje Ugovora od 9. travnja 2009., nisu potpisani od svih ugovornih strana, odnosno, nisu sklopljeni u skladu s odredbom članka 8.2. Ugovora od 9. travnja 2009., to je pravilna ocjena suda da je ugovor od 9. travnja 2009. raskinut 4. lipnja 2009., kada je protekao rok od osam tjedana.

Iz spisa proizlazi da je 3. prosinca 2009. tuženik kao prenositelj poslovnog udjela u trgovačkom društvu Strateški plan d.o.o., s drugotužiteljem, stjecateljem poslovnog udjela zastupanim po prokuristu Eriku Mohoroviću, sklopio Predugovor o prijenosu i stjecanju poslovnog udjela, solemniziran od strane javnog bilježnika Anice Hukelj dana 5. prosinca 2009. pod brojem OV-16795/09 (str. 118. do 132. spisa), predmet kojeg ugovora je prijenos i stjecanje istog poslovnog udjela za koji je sklopljen i Predugovor o prijenosu i stjecanju poslovnog udjela od 27. travnja 2010. između prvotužitelja, kao stjecatelja poslovnog udjela, zastupanog po direktoru Eriku Mohoroviću, i tuženika Tomislava Radoša, kao prenositelja, koji Predugovor je solemniziran od strane javnog bilježnika Anice Hukelj pod brojem OV-5591/10 (str. 44. do 55. spisa).

U Predugovoru od 3. prosinca 2009. navedeno je da je prenositelj (tuženik) imatelj jednog poslovnog udjela u društvu Strateški plan d.o.o. Zagreb, nominalne vrijednosti 40.000,00 kn, što predstavlja 100% temeljenog kapitala društva. Prema članku 3. Predugovora prenositelj se obvezuje na podjelu društva u smislu čl. 550.a – 550.p ZTD-a najkasnije do 30. svibnja 2010., te prenositelj jamči da će u trenutku sklapanja Ugovora o prijenosu i stjecanju 100% poslovnih udjela u novoosnovanom društvu, novoosnovano društvo biti vlasnik nekretnina zk.č.br. 2008 upisane u zk.ul. 5108 k.o. Županja površine 75350 m², zk.č.br. 2010 upisane u zk.ul. 5050 k.o. Županja površine 203307 m², kao i nekretnine koja će nastati parcelacijom zk.č.br. 2006/1 upisane u zk.ul. 4205 k.o. Županja, površine 306706 m², a koja će nakon parcelacije biti ukupne površine 206343 m². Prema članku 5. Predugovora potpisom Predugovora prenositelj se obvezuje da će najkasnije do 30. lipnja 2010. sklopiti Ugovor o prijenosu poslovnih udjela, koji će svoj poslovni udio prenijeti na drugotužitelja.

Člankom 7. Predugovora predugovorne strane suglasno su utvrdile da će ukupna naknada biti određena na način da će ista predstavljati umnožak iznosa od 8,62 EUR i broja kvadrata koji će predstavljati ukupnu kvadraturu nekretnine iz čl. 4. st. 2. tog Ugovora, sve plativo u kunskoj protuvrijednosti prema srednjem tečaju Hrvatske narodne banke na dan

isplate (od navedenog iznosa 7,80 EUR odnosi se na imovinu društva, a 0,82 EUR na razvoj projekta na nekretninama društva). Prema čl. 8. Predugovora potpisom istog stjecatelj se obvezao da će na ime kapare, koja će se ujedno smatrati prvim obrokom naknade za prijenos, isplatiti prenositelju iznos od 11.485.750,00 kn, do se preostali dio naknade stjecatelj obvezao isplatiti prenositelju na dva dijela: prvi dio u visini od 45% naknade za prijenos u roku od osam radnih dana od dana solemnizacije Ugovora o stjecanju i prijenosu poslovnih udjela temeljem kojeg će stjecatelj steći 100% poslovnih udjela u novoosnovanom društvu; drugi dio u visini od 20% naknade za prijenos najkasnije do 1. siječnja 2011.

Predugovorom od 27. travnja 2010. prenositelj Tomislav Radoš, imatelj jednog poslovnog udjela u društvu Strateški plan d.o.o. Zagreb, nominalne vrijednosti 40.000,00 kn, što predstavlja 100% temeljenog kapitala društva, obvezao se na podjelu društva u smislu čl. 550.a – 550.p ZTD-a najkasnije do 31. prosinca 2010., te prenositelj jamči da će u trenutku sklapanja ugovora o prijenosu i stjecanju 100% poslovnih udjela u novoosnovanom društvu, novoosnovano društvo biti vlasnik nekretnina zk.č.br. 2008 upisane u zk.ul. 5108 k.o. Županja površine 75350 m², zk.č.br. 2010 upisane u zk.ul. 5050 k.o. Županja površine 203307 m², kao i nekretnine koja će nastati parcelacijom zk.č.br. 2006/1 upisane u zk.ul. 4205 k.o. Županja, površine 306706 m², a koja će nakon parcelacije biti ukupne površine 206343 m².

Člankom 5. Predugovora od 27. travnja 2010. prenositelj se obvezao najkasnije do 31. ožujka 2011. sklopiti ugovor o prijenosu i stjecanju poslovnih udjela, u formi propisanoj ZTD-om, kojim će prenijeti sve svoje poslovne udjele u novoosnovanom društvu, a stjecatelj će steći navedene poslovne udjele u novoosnovanom društvu. Člankom 7. Predugovora utvrđena je ukupna naknada za prijenos i stjecanje 100% poslovnog udjela u novoosnovanom društvu u iznosu od 30.555.000,00 kn, a čl. 8. Predugovora stjecatelj se obvezao da će na ime kapare, koja će se ujedno smatrati prvim obrokom naknade za prijenos, isplatiti prenositelju iznos od 2.911.892,00 kn, u roku od tri radna dana od dana sklapanja tog Predugovora, a preostali dio naknade za prijenos umanjene za navedeni iznos stjecatelj će isplatiti prenositelju u rokovima i na način kako će to ugovorne strane sporazumno naknadno odrediti.

Pravilno je prvostupanjski sud utvrdio i da je Erik Mohorović u ime drugoužitelja dao nalog Credo banci d.d. za isplatu iznosa od 10.600.000,00 kn tuženiku, svrha koje isplate je plaćanje po Predugovoru od 3. prosinca 2009., te da je isplata izvršena na račun tuženika.

Iz izvatka računa broj 2/2010 (str. 61. spisa), i izvatka o stanju i prometu (str. 62. spisa), proizlazi da je prvotuzitelj tuženiku isplatio 30. travnja 2010. iznos od 2.911.892,00 kn, 12. srpnja 2010. iznos od 1.765.000,00 kn, odnosno, ukupno 4.676.892,00 kn.

Sporno je jesu li Predugovor od 3. prosinca 2009. i od 27. travnja 2010. ništetni, te posljedično, je li tuženik sukladno odredbi članka 323. st. 1. ZOO-a, dužan vratiti što je temeljem tih Predugovora primio od tužitelja.

Odredbom čl. 322. st. 1. ZOO-a propisano je da je ništetan ugovor koji je protivan Ustavu Republike Hrvatske, prisilnim propisima ili moralu društva, osim ako cilj povrijeđenog pravila ne upućuje na neku drugu pravnu posljedicu ili ako zakon u određenom slučaju ne propisuje što drugo. Odredbom čl. 323. st. 1. ZOO-a propisano je da u slučaju ništetnosti ugovora svaka ugovorna strana dužna je vratiti drugoj sve ono što je primila na

temelju takva ugovora, a ako to nije moguće, ili ako se narav onoga što je ispunjeno protivno vraćanju, ima se dati odgovarajuća naknada u novcu, prema cijenama u vrijeme donošenja sudske odluke, ako zakon što drugo ne određuje. Odredbom čl. 327. st. 1. ZOO-a propisano je da na ništetnost sud pazi po službenoj dužnosti i na nju se može pozivati svaka zainteresirana osoba. Odredbom čl. 328. ZOO-a propisano je da se pravo na isticanje ništetnosti ne gasi.

Razlozi poboynosti ugovora propisani odredbama ZOO-a ograničena poslovna sposobnost (čl. 276. ZOO-a), mane volje (prijetnja, zabluda, prijevara iz odredbe čl. 279., 280. i 284. ZOO-a), povreda načela jednake vrijednosti činidaba (čl. 375. ZOO-a), te pravne radnje dužnika na štetu vjerovnika (čl. 66. ZOO-a).

Tužitelji činjenično obrazlažući svoj zahtjev navode da osnovanost njihovog zahtjeva proizlazi iz činjenice da o sklapanju navedenih ugovora nije odluku donije skupština društva. Međutim, iz odredbe čl. 441. st. 1. t. 10. ZTD-a proizlazi da je odluka skupštine pretpostavka valjanosti ugovora ako društvo stječe stvari ili prava za neki svoj pogon. Pogon je dio poduzeća (tako ZTD u čl. 480.), a poduzeće je sredstvo za djelovanje trgovačkog društva, samostalna gospodarska proizvodna cjelina preko koje trgovačko društvo obavlja svoju djelatnost (tako VSRH u presudi poslovni broj Revr-851/13 od 15. travnja 2015.). U predmetnom postupku tužitelji nisu isticali činjenicu, niti su predlagali dokaz o tome da su temeljem predmetnih Predugovora trebali steći prava ili stvari za neki svoj pogon, a to ne proizlazi niti iz sadržaja samih ugovornih odredaba. Temeljem sklopljenih Predugovora tužitelji su stekli pravo, pod pretpostavkom ispunjenja ugovorenih uvjeta, sklopiti Ugovor o prijenosu poslovnih udjela, na temelju kojeg bi stekli članska prava u društvu koje bi nastalo podjelom društva Strateški plan d.o.o.

Slijedom navedenog, ne postoji razlog ništetnosti propisan odredbom čl. 441. st. 1. t. 10. ZTD-a, a tužitelji tijekom postupka nisu isticali drugi razlog ništetnosti Predugovora.

Predugovor od 3. prosinca 2009. sa strane drugotužitelja potpisao Erik Mohorović, koji je u vrijeme sklapanja bio prokurist drugotužitelja. Odredbom čl. 47. ZTD-a propisano je da prokurist može sklapati sve ugovore i poduzimati sve pravne radnje u ime i za račun trgovačkoga društva i zastupati ga u postupcima pred upravnim i drugim državnim organima, ustanovama s javnopravnim ovlastima, te državnim i izbranim sudovima. Prokurist ne može bez posebne ovlasti otuđiti ni opteretiti nekretnine trgovačkoga društva i ne može davati izjave ni poduzimati pravne radnje kojima se započinje stečajni postupak ili drugi postupak koji dovodi do prestanka društva. Prokurist ne može davati punomoć za sklapanje poslova drugim osobama. Sklapanje Predugovora od 3. prosinca 2009. stoga ne ulazi u pravne radnje na koje se odnosi ograničenje propisano odredbom čl. 47. ZTD-a.

Predugovor od 24. travnja 2010. sa strane prvotužitelja potpisao je Erik Mohorović, koji je u vrijeme sklapanja bio direktor društva, te je društvo zastupao samostalno i pojedinačno. Odredbom čl. 426. st. 1. ZTD-a propisano je da uprava zastupa društvo, a čl. 427. da članovi uprave moraju poštivati ograničenja ovlasti za zastupanje postavljena društvenim ugovorom, odlukom članova društva i obveznim uputama nadzornog odbora, no ta ograničenja, ukoliko postoje, su bez pravnoga učinka prema trećima.

Predugovori su sklopljeni u obliku propisanom odredbom čl. 412. st. 3. ZTD-a.

Slijedom navedenog, prvostupanjski sud je pogrešno primijenio materijalno pravo odlučujući o postavljenom prvom zahtjevu, stoga je trebalo primjenom odredbe čl. 373. st. 1. t. 3. ZPP-a odlučiti kao u izreci ove presude.

S obzirom na to da je u sporu u odnosu na prvotno istaknuti tužbeni zahtjev uspio u cijelosti, tuženik osnovano traži naknadu troška parničnog postupka. Odredbom čl. 37. st. 2. ZPP-a propisano je da se u slučaju kad zahtjevi u tužbi proizlaze iz raznih osnova, ili pojedine zahtjeve ističu različiti tužitelji ili su pojedini zahtjevi istaknuti protiv različitih tuženika, vrijednost predmeta spora određuje prema vrijednosti svakoga pojedinog zahtjeva. Tužitelji su kao vrijednost predmeta spora naznačili iznos od 15.276.892,00 kn, što čini zbroj zahtjeva prvotuzitelja i drugotuzitelja za isplatu, međutim, nisu odredili vrijednost predmeta spora za zahtjeve za utvrđenje ništetnosti Predugovora sklopljenog između tuženika i prvotuzitelja, i Predugovora sklopljenog između tuženika i drugotuzitelja, niti je to učinio prvostupanjski sud primjenom odredbe čl. 40. st. 4. ZPP-a, slijedom čega se temeljem odredbe čl. 495. a ZPP-a smatra da je vrijednost predmeta spora za svaki od tih zahtjeva 100.000,00 kn.

Odredbom čl. 161. ZPP-a propisano je da suparničari podmiruju troškove na jednake dijelove, no ako postoji znatna razlika u pogledu njihova udjela u predmetu spora, sud će prema razmjeru tog udjela odrediti koliki će dio troškova nadoknaditi svaki od suparničara. S obzirom na to da je vrijednost predmeta spora zahtjeva koji je postavio prvotuzitelj 4.776.892,00 kn, a drugotuziteljevog 10.700.000,00 kn, a da je tuženik zahtjev za naknadu troška postavio u ukupnom iznosu, to je prvotuzitelj dužan naknaditi 30% a drugotuzitelj 70%.

Tuženik osnovano traži naknadu troška sastavljanja odgovora na tužbu u zatraženom iznosu od 85.553,78 kn s PDV-om od 25% prema Tbr. 8.1. tarife, zatim trošak zastupanja na ročištu 11. listopada 2011. u iznosu od 85.553,78 kn s PDV-om od 25% prema Tbr. 9.1. Tarife, trošak sastavljanja podneska od 15. veljače 2012. u zatraženom iznosu od 85.553,78 kn s PDV-om od 25%, trošak zastupanja na ročištu 30. svibnja 2012. u iznosu od 85.553,78 kn s PDV-om od 25% prema Tbr. 9.1. Tarife, trošak zastupanja na ročištu 25. listopada 2012. u zatraženom iznosu od 85.553,78 kn s PDV-om od 25% prema Tbr. 9.1. Tarife, trošak sastavljanja podneska od 16. studenog 2012. u iznosu od 85.553,78 kn s PDV-om od 25%, trošak zastupanja na ročištu 20. ožujka 2013. u zatraženom iznosu od 85.553,78 kn s PDV-om od 25% prema Tbr. 9.1. Tarife, trošak zastupanja na ročištu 18. lipnja 2013. u zatraženom iznosu od 85.553,78 kn s PDV-om od 25% prema Tbr. 9.1. Tarife, trošak zastupanja na ročištu 28. studenog 2013. u zatraženom iznosu od 85.553,78 kn s PDV-om od 25% prema Tbr. 9.1. Tarife, trošak zastupanja na ročištu 11. ožujka 2014. u zatraženom iznosu od 85.553,78 kn s PDV-om od 25% prema Tbr. 9.1. Tarife, trošak zastupanja na ročištu 28. svibnja 2014. u zatraženom iznosu od 85.553,78 kn s PDV-om od 25% prema Tbr. 9.1. Tarife, trošak sastavljanja podneska od 5. studenog 2013. u zatraženom iznosu od 85.553,78 kn s PDV-om od 25% prema Tbr. 8.1. Tarife, trošak zastupanja na ročištu 27. travnja 2015. u zatraženom iznosu od 85.553,78 kn s PDV-om od 25% prema Tbr. 9.1. Tarife. Trošak zastupanja na ročištu 10. svibnja 2017. osnovan je u iznosu od 42.776,89 kn s PDV-om od 25%, prema Tbr. 9.2. Tarife, jer se na tom ročištu nisu izvodili dokazi niti se raspravljalo o glavnoj stvari. Zahtjev za naknadu troška zastupanja na ročištu 12. prosinca 2015. osnovan je u zatraženom iznosu od 85.553,78 kn s PDV-om od 25% prema Tbr. 9.1. Tarife, kao i trošak zastupanja na ročištu 24. siječnja 2018. Osnovano tuženik traži naknadu troška sudske pristojbe na odgovor na tužbu u iznosu od 2.600,00 kn, prema Tar. br. 1.2. Tarife ZSP-a.

Ukupno to iznosi 1.660.204,50 kn, stoga je prvotuzitelj dužan tuženiku od tog iznosa naknaditi iznos od 498.061,35 kn a drugotuzitelj iznos od 1.162.143,14 kn.

S obzirom na to da je sa žalbom uspio u cijelosti, osnovano traži i naknadu troška sastavljanja žalbe i sudske pristojbe na žalbu. Tuženik je zatražio naknadu tog troška od svakog tužitelja posebno, i osnovano od prvotuzitelja traži naknadu troška sastavljanja žalbe u iznosu od 58.462,50 kn s PDV-om od 25% prema Tbr. 11.1. Tarife, a od drugotuzitelja osnovano traži naknadu troška sastavljanja žalbe u iznosu od 66.250,00 kn s PDV-om od 25% prema Tbr. 11.1. Tarife, te osnovano traži naknadu troška sudske pristojbe na žalbu u iznosu od 6.250,00 kn prema Tar.br. 3.1. Tarife ZSP-a, koju tužitelji naknađuju u omjeru 70:30. U preostalom dijelu njegov zahtjev neosnovan (za iznos od 3.750,00 kn).

Slijedom navedenog trebalo je prvotuzitelju naložiti da tuženiku naknadi trošak parničnog postupka u ukupnom iznosu 573.014,48 kn, a drugotuzitelju u iznosu od 1.249.330,64 kn.

Zahtjev za naknadom troška sastavljanja podneska od 18. svibnja 2012. nije osnovan, jer navedenim podneskom tuženik obavještava sud o punomoćnicima, te kao takav podnesak nije potreban radi raspravljanja o glavnoj stvari. Trošak sastavljanja podneska od 12. listopada 2012. nije bio potreban, jer je tuženik navode mogao iznijeti na ročištu određenom za raspravljanje 25. listopada 2012. Trošak sastavljanja žalbe protiv rješenja od 14. travnja 2105. nije osnovan, jer je tuženikova žalba odbijena kao neosnovana rješenjem Visokog trgovačkog suda poslovni broj PŽ-4176/15 od 8. lipnja 2015., a kojim rješenjem je odlučeno i o osnovanosti tuženikovog zahtjeva za naknadom troška sastavljanja žalbe. Iz istog razloga nije osnovan tuženikov zahtjev za naknadu troška sudske pristojbe na žalbu protiv tog rješenja. Zahtjev za naknadu troška zastupanja na ročištu za objavu presude nije osnovan jer punomoćnik tuženika na to ročište nije pristupio.

S obzirom na to da su tužitelji postavili eventualni zahtjev (čl. 188. st. 2. ZPP-a), koji predlažu prihvatiti ukoliko bi sud ocijenio da je neosnovan prvi od istaknutih zahtjeva, a da drugostupanjski sud ukoliko ocijeni neosnovanim prvi od istaknutih zahtjeva ne može odlučivati o ostalim zahtjevima o kojima nije odlučio prvostupanjski sud, prvostupanjski sud će u nastavku postupka sukladno odredbi čl. 188. st. 2. ZPP-a, odlučiti o osnovanosti eventualno (podredno) istaknutog zahtjeva, kao i zahtjevima za naknadu troška nastalih povodom raspravljanja o eventualno istaknutom tužbenom zahtjevu.

Zagreb, 29. listopada 2019.

Dokument je elektronički potpisan:

DUBRAVKA ZUBOVIĆ

Vrijeme potpisivanja:

11-11-2019

10:03:03

DN:

C=HR

O=VISOKI TRGOVAČKI SUD REPUBLIKE HRVATSKE

2.5.4.07=#130D48523037333430333030353130

L=ZAGREB

S=ZUBOVIĆ

G=DUBRAVKA

CN=DUBRAVKA ZUBOVIĆ

Predsjednica vijeća

Dubravka Zubović

Broj zapisa: 1788f-1dbec

Kontrolni broj: 06387-d39ca-0f744

Ovaj dokument je u digitalnom obliku elektronički potpisan sljedećim certifikatom:

CN=DUBRAVKA ZUBOVIĆ, L=ZAGREB, O=VISOKI TRGOVAČKI SUD REPUBLIKE HRVATSKE, C=HR

Vjerodostojnost dokumenta možete provjeriti na sljedećoj web adresi:

<https://usluge.pravosudje.hr/provjera-vjerodostojnosti-dokumenta/>

unosom gore navedenog broja zapisa i kontrolnog broja dokumenta.

Provjeru možete napraviti i skeniranjem QR koda. Sustav će u oba slučaja prikazati izvornik ovog dokumenta.

Ukoliko je ovaj dokument identičan prikazanom izvorniku u digitalnom obliku, **Visoki trgovački sud Republike Hrvatske** potvrđuje vjerodostojnost dokumenta.